

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Z. Č., nar. X.**, trvale bytom N., proti žalovanému **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, so sídlom v Bratislave, Drieňová 22, o preskúmanie zákonnosti postupu rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2009/02156/TMC zo 18. novembra 2009, o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-48 zo dňa 24. februára 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-48 zo dňa 24. februára 2012 tak, že žalobkyni **p r i z n á v a oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.**

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 4S 252/2009-48 z 24. februára 2012 priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice (suma 16,50 €). V odôvodnení uviedol, že ide o druhú žiadosť žalobkyne o oslobodenie od súdnych poplatkov. O prvej žiadosti žalobkyne krajský súd rozhodol uznesením č. k. 4S/252/2009-32 zo dňa 8. februára 2011 a oslobodenie od súdnych poplatkov jej nepriznal. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Sžo/9/2011 zo dňa 28. septembra 2011 zmenil citované uznesenie krajského súdu tak, že žalobkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že manžel žalobkyne bol vtedy práceneschopný a dlhodobo nezamestnaný, žalobkyňa bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v zmysle zákona č. 599/2003 Z. z. vo výške 261,47 €; žalobkyňa mala dlh v Slovenskej sporiteľni, a.s., vo výške 3.330 €. Tieto skutočnosti podľa Najvyššieho súdu odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov aspoň čiastočne, a to v rozsahu jednej polovice (16,50 €).

Krajský súd konštatoval, že v prípade druhej žiadosti žalobkyne ide o zmenu finančnej situácie žalobkyne, keď z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, detašované pracovisko Kysucké Nové Mesto č. A/2011/03408/24 MKL zo 16. novembra 2011 vyplýva, že žalobkyňa je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v zmysle zákona č. 599/2003 Z. z. vo výške 198,40 € od 1. novembra 2011; došlo teda k zníženiu dávky v hmotnej núdzi z 261,47 € na 198,40 €. Podľa názoru krajského súdu toto zníženie dávky v hmotnej núdzi je nedostačujúce na to, aby súd žalobkyňu oslobodil od súdnych poplatkov

v celom rozsahu aj z toho dôvodu, že sa jej príjem javí ako postačujúci vzhľadom k výške požadovaného súdneho poplatku, ktorý predstavuje v danom prípade sumu 16,50 €, teda len jednu polovicu súdneho poplatku. Preto krajský súd žalobkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice, jej ústavné práva jej týmto rozhodnutím zostávajú zachované.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Uviedla, že súdny poplatok vo výške 16,50 € nemá z čoho uhradiť, pretože sa spolu s manželom nachádzajú v hmotnej núdzi. Obaja sú nezamestnaní, sú vedení na úrade práce ako uchádzači o zamestnanie. Ich spoločný príjem predstavuje sumu 177,98 €, z pracovnej dohody manžela za január 2012 ide o sumu 55,11 €. Po zaplacení elektriny vo výške 82,64 € im zvyšok zostane na kritické prežitie, a preto nemá z čoho súdny poplatok uhradiť. Dávka v hmotnej núdzi predstavuje jediný príjem pre žalobkyňu. K odvolaniu pripojila rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, detašované pracovisko Kysucké Nové Mesto č. A/2012/09705/05/MKL zo dňa 29. februára 2012.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobkyňa prvýkrát požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov 11. decembra 2010 (žiadosť doručená krajskému súdu 15. decembra 2010). Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-32 z 8. februára 2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/9/2011 z 28. septembra 2011 vyplýva, že žalobkyni bolo priznané čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v jednej polovici. Dôvodom čiastočného oslobodenia žalobkyne od súdnych poplatkov bola skutočnosť, že žalobkyňa je dlhodobo nezamestnaná, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 261,47 € (podľa zákona č. 599/2003 Z. z.), má dlh voči Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 3.330 €. Manžel žalobkyne je tiež dlhodobo nezamestnaný a v tej dobe bol práceneschopný. Jediným príjmom žalobkyne a jej manžela je dávka v hmotnej núdzi.

Žalobkyňa druhýkrát požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podaním zo 6. decembra 2011, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania. Dôvodila, že jej jediný a spolu s manželom spoločný príjem je dávka v hmotnej núdzi vo výške 197 €. Z tejto sumy musí uhradiť poplatok za elektrinu vo výške 82,64 €, zvyšok im zostane na živobytie na celý mesiac. Z tohto dôvodu nemôže zaplatiť ani o polovicu krátený súdny poplatok (16,50 €). Jej manžel nemá nárok na dávku v nezamestnanosti.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, detašované pracovisko Kysucké Nové Mesto č. A/2011/03408/20/MKL z 28. októbra 2011 vyplýva, že žalobkyni bola znížená dávka v hmotnej núdzi na **198,40 €** mesačne od 1. novembra 2011.

Z ďalšieho rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, detašované pracovisko Kysucké Nové Mesto č. A/2012/09705/05/MKL z 29. februára 2012 vyplýva, že žalobkyni bola znížená dávka v hmotnej núdzi na **177,98 €** mesačne od 1. februára 2012.

Z uvedeného vyplýva, že u žalobkyne prišlo k (negatívnej) zmene finančných pomerov z **261,47 €** (ktoré poberala v čase vydania uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/9/2011 z 28. septembra 2011 o čiastočnom oslobodení žalobkyne od súdnych poplatkov vo výške jednej polovice) na **177,98 €**, ktoré žalobkyňa poberá od 1. februára 2012 mesačne. Ide teda o rozdiel vo výške 83,49 €, o ktorý sa znížil príjem žalobkyne.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zníženie príjmu žalobkyne o 83,49 € v podobe dávky v hmotnej núdzi, keď iný príjem žalobkyňa ani jej manžel (ktorý je tiež dlhodobo nezamestnaný) nemá, odôvodňuje oslobodenie žalobkyne od súdnych poplatkov v celom rozsahu, pretože ide o výrazné zníženie príjmov žalobkyne a v takej situácii (s mesačným príjmom 177,98 € v podobe dávky v hmotnej núdzi) nemožno od žalobkyne spravodlivo požadovať, aby zaplatila súdny poplatok, čo aj krátený o polovicu (33 € alebo krátený na 16,50 €).

V zmysle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 252/2009-48 zo dňa 24. februára 2012, tak že žalobkyni priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 220 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta, § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď nebol dôvod na potvrdenie ani zrušenie napadnutého uznesenia krajského súdu.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a 2, § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 6. júna 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth